

DENİZ

Bir araya toplanmış su damlaları...
Daha derine git: Hidrojen, oksijen birleşmesi...
Bir bütün...
Hidrojen: Suyu doğuran...
Oksijen: Yanmayı doğuran...
Fakat yanan hidrojen... Tuhaf değil mi... Her ikisi de gaz...
Görünmezler. Birleşti mi su... Ayrıldı mı yine görülmez. Gaz oluyorlar. Bunlarsız hâyât yok...
Havadan, İnsan. Hayvan. Nebat alıyor oksijeni.
Balık sudan alıyor...
Herşeyin terkinde canlı, cansız, hayvan, nebat. Taş, maden hepsinde mevcut bunlar...
Daha derine in: Molekül, atom, gidebildiğin kadar git...Dibi yok ki...

Denizin vazifesi sayılamaz. Tarif ve izah kadrosuna girmez. Deniz denizdir. İşte o kadar. Resmini yap... Düşün. Seyret. İçinde yüz, ürünlerini ye:Her şey onda... İstersen içinde boğul...

Fakat onu kirletme... Ne demiş (O) bilir misin...
Denize girip de kimse görmedi diye denizin içine abdes etme.
Dikkat et... Bundan ötürü oruçlu isen orucun bozulur. Oruç dilsiz bir vücut duasıdır.

Oruçlu (Settar) ile örtülüdür. (Orucun mükâfatını bizzat ben vereceğim) buyuruyor. Bu ne demektir. Senin oruçlu olduğunu (O) ndan başka bilen yok...

Allah'ı görüyorsun ama sen farkında değilsin...

Onun dışında değilsin unutma...

Deniz yani su: İki gazın birleşmesinden görünür şekli değil mi... Evet... Hayır diyen bulunmaz...

Hava da ondan. Bahar da ondan... Yağmur da ondan. Kar da ondan. Her şeye hâyât vermeye sebep de ondan... Onun için Halik suyu neden halk etti bildirmedi. Her sır onda gizli.

Yunus balığında bu sırdan birşey var amma o da susuyor. Deniz suyunda tuz var... Bütün madenler var...Tuz nedir onu bil...

Çok büyük bir nimet... O ... Kan da başka bir türlü tuzlu deniz unutma".O tuzlu suda bir balık vardır.Vücut terkinde tuz yoktur.

Tuzsuz yiyemezsin. Tatlı suda bir balık vardır. Vücut terkinde onun tuz vardır bilir misiniz. Koyun tuz yer... İnek ,at, keçi, diğer otlar geçinen hayvanlar tuz yemezler. Tuzun gizlenmiş olduğu otlardan alırlar...

Tuzsuz yemeği sen de yiyemezsin... Niçin...

Burada bahsedersen bu kitabın dışına çıkarız. İş uzar gider...

Şimdi; rüzgar yok...

Yaprak bile kımıldamıyor.

İssiz bir sahilde düşün kendini ve dinle bizi:

Sahile muntazam dalgalar birbirini takip ederek vuruyor.

Rüzgar olmadığı halde...

Kayalar var. Zamanla onlar aşına aşına çakıl oluyor. Çakıllar da birbirine çarpa çarpa kum oluyor...

Uğuldayan bir ıssızlık... Fenni ismi ihtizaz, titreşim... Ne demek bu. Diğer ismi tesbih dediğimiz intizamlı sessiz uğultu... Titreşim...

Kayaları çakıl yapan su...
Çakılları kum yapan su...
Kayaları çakıl yaparken, çakılları kum yaparken duyulan ve duyulmayan bir uğultu var ya ihtizaz... O da zikir...
Çölü, su çekildikten sonra yapan da suyun gitmesi değil mi...
Bazen deniz coşar. Dalgaları. Fırtına. Dev dalgalar...
Rüzgarın işi bu. Evet biliyoruz... İlmen izah ediyoruz. Sebebini kuruntusuz, şüphesiz evet doğrudur diyoruz...
Ama niçin rüzgar oldu. Onu da biliyoruz.
Sebep üstüne sebep. Hepsini izah ediyoruz.
Doğrudur. Niçin böyle. Kâinat nizamının böyle oluşu...
Niçin böyledir. Nedir bu. Orada duraklıyoruz. Duralım. Bu durma, tazim ve asıl sebebi bilmediğimiz bir azameti tasdiktedir bu...
Burada aklın hududuna hürmet gerekir...
Denizde boğulsan bile eğer bir balık seni yemezse, su seni muhakkak sahile, karaya atar.
Bunedemek... Suyun bir bildiği var demek.
Al malını geri. Bende boğuldu amma, Allah seni topraktan yarattı.
Mayanda, harcında ben de varım amma... Toprak olmasaydı ben de görünmezdim.
Bu iki dostluk için :Toprak altında ezilerek ölen. Suda boğulan Allah nezdinde ceseden şehit sayılır. Kimolursa olsun... Rahmeti dostun olan toprakta ara dedik... Çıkâlim toprağa.
Kum tanelerinden husule gelmiş susuz deniz... Nedir bu. Çöl...
Yahut suyu çekilmiş deniz...
Gözün alabildiği kadar susuz deniz... Resmini çizelim:
Su yok. Nebat yok. Böcek bile yok. Kum var, güneş var. Sıcak var. Mikrop yok. Kuş uğramaz. Yağmur yok. Bulut uğramaz ki...
Çölün sözlerle resmi basit olarak bu...
Rüzgar olmadığı zamanlarda çölde derin bir uğultu vardır.
Kum taneleri arasında görmediğimiz bir titreşimin sesi bu...
Zikrediyor. Uğuldayan bir ıssızlık işte. Çöl... Muazzam steril bir yer... Hakiki çöl budur...

Çöllere vardır: Kendine mahsus nebatı var.
Kuşu var.
Böceği var.
Çok az suyu var.
Hayvanı da var.

Hiçbir nebatın, hayvanın, insanın, böceğin yaşayamayacağı soğuk çöllere de vardır. Dünya, bütün yıldızlar ilk defa kızgın çöldü...

Sonra soğuk çöle döndü. Tekevvünün bütün safhaları geçti. Su oldu. Hava oldu. Allah'ın takdir ettiği dekor teşekkül etti.

Bir nizam kuruldu. Bütün bu safhaların küçülmüş şekli hâlâ var.

Yanardağlar, buz çölleri. Sıcak çöllere...

İnsanlar: İlimle, sıcak çöllere buz çölleri arasında dolaşıyorlar. Daha çok dolaşacaklar.

Çölde kum tanelerinde bir enerji gizli. Hem maddi hem hissettiğimiz fakat anlayamadığımız manevi tarafı... İnsanlar sonbaharda düşen yapraklara basar geçerler. Çimenleri çiğnerler. Çiçekleri koparırlar. Vazolara korlar. Kuruyunca çöpe atarlar. Halbuki onları hayvanlar yerler. Rızkıdır onların...

Bunu idrak etmeden tabii olarak biliriz, fakat düşünmeyiz...

Ağaç, yaprak verir rüzgara, amma uğuldayan bir ıssızlık içinde sır vermezler. Nedir o sır. Nereden bileceksin... Maddi sırrı bilmezsin. İlâhi sırrı ise hiç anlayamazsın.

Ezilir, çürür, yapraklar çiçekler kurur. Fakat insanlar birgün gelir ararlar onu, deva için attarlarda, dertlerine karşı çare olarak... (Kocakarı) ilâçları namı altında kaybolmazlar, bazen kıymet kazanırlar, bazen unutulurlar... Fakat unutmayın ki kıyamete dek kocakarı her zaman vardır.

Çiçekden alıyor herşeyi an. Onu bal yapıyor.

Dut yaprağı yiyor sonra, koza, onu ipek yapıyor.

Çimenleri yiyor koyun, inek, süt yapıyor.

Binlerce sebzeler, meyvalar. Buğday, ne güzel ne mübarek nimetler yiyorsun... Sen ne yapıyorsun... Söylersem utanırsın... Yaptığın hiç bile değil. Hani (hiç) in ne olduğunu bir bilebilseydin.

Dikkat edersen: Çiçek başka Arı başka... Bal başka.
Örümcek başka.
Yaptığı ağ başka.
İnsan vücudu başka.
Ruh başka, düşünce başka.
Su başka, bulut başka.
Yağmur başka.
Kar başka.
Yılan başka.
Öldürücü zehiri bambaşka.
Görünen başka, görünmeyen başka.

Ne düşünürsen düşün. Kâinatda herşey başka başka. Bu başkalar da başka. Bu başkalar zincirine katıl. Günlerce başka. Başka söyle. Sonunda bambaşka olan başkaların başkası O'raya dayanırsın. Utanmadan secdeye kapan.